

INDEX.

*Disinctus, mos thura dare, atq; e lege parentum
Sacrificam lato vestem distinguere clauo:
Pes nudus, tonsaq; comæ, castumq; cubile
Irrestrincta focis seruam altaria flammæ,
Sed nulla effigies, simulachryve nota deorum.
Atq; hæcenus Silius, qui & ærumnas, & labores Hercu-
lis ibidem paucissimis verbis describit.*

Has columnas Herculeas, Magnus ille Cæsar & semper Augustus CAROLVS QVINTVS Monarcha inuictissimus, in extremo Hispaniæ & Africæ littore, iam dudum erectas, iure optimo Symboli loco, habuisse videntur, cum & fortunæ, magnanimitatis, atque potentiæ suæ ornamenta, non huic tantum freto, sed & vniuersæ Europæ, Asiæ, Africæ, atque Americæ perspecta & cognita fuerint. Quibus quidem partibus mundi, fato quodam, tanquam Hercules datus, pacem atque iusticiam, & Mineræ & Martis tempore, summa æquitate, administravit. Habet etiam in Gaditano hoc oppido Societas Iesu Collegium.

15. GANDAVVM, vrbs Flandriæ celeberrima, & amplissima, a Iulio Cæsare cõdita, atque a suo nomine Caiso denominata, Brabantinorum Chronicis perhibetur. In cõfluentia Lisæ & Schaldis sita, ex Liuiâ quoque anni commoditates haud aspernandas percipit. Incolas opulentos, & natalium splendore claros, egregia etiam opificum collegia habet, inter quæ Laniorum & Nautarum, primatum obtinent.

44. GENOA, Ligurum regina ac domina, Italiæ vrbs celeberrima, totius Ligustici sinus emporium nobilissimum, quo nō modò vicini, sed & remotissimarum nationum mercatores conflunt, vbi etiam diuersorum, & longissimè disitorum Regnorum negotiatores certa domicilia ac sedes suas habent. Portu atq; tutissima nauium statione, ædificiis superbissimis, cæterisque nitidissimarum vrbiū ornamentis, cæteras Italiæ ciuitates maritimas (præter Venetias) lōgè superat. Atque adeo etiam naualis belli pericia, semper floruit, vt præstantiores, aut etiam æquales, eius belli gerendi Duces perpauci inuenti fuerint, qui tam multas vrbes expugnarint, tam multas insulas ac barbaras nationes subegerint, tam frequenter hostium spolia, ac naues triumphatium specie, in patriam lati adduxerint: Ita, vt de Genuensium Republica idem iure optimo dici posse videatur, quod de Scipionum gente, scriptores antiqui perhibent. Eam fuisse stirpem, vt ipsi loquuntur, fatalem, ad hostes mari vincendos. Vitem hanc præclarissimis laudum elogiis Leander immortalitati consecrauit. Idem Augustinus Iustinianus, Nebiæ Episcopus ingenti volumine, de Genuensium rebus lingua vernacula condito, præstitit, Iacobusque Bracelius, qui loca, situmque Liguriæ diligenter persequutus est. Magnificum in hac vrbe collegium habet societas Iesu, opera R. Domini Iacobi Laines institutum, Anno partæ salutis M. D. LIIII. Quod quidem collegium, cum aliorum ciuium, tum verò Pauli Dorici insigni liberalitate & beneuolentia auctum est, & amplificatum.

54. S. GEORGII oppidum. Locus hic prius dictus fuit, Aldea (quod Hispanicè villam, aut diuersorium significat) duarum partium, quod hic duorum regum Ioannis Lusitanæ, nempe, & Caramanæ eius tractus, fœdus ictum sit. Anno M. CCCC. LXXXVI. Postea Lusitanus hoc propugnaculum eo loci extruxit, nomenque dedit S. Georgij del la Mina, ab eius tutelari Deo, cui locum sacrauit, & auri mineris: quibus locus diues est. Ad mare situm est in Guinea, Aethiopiæ regione. Ex Ioannis Barrij Asiæ decadibus.

32. GLARONA, vulgo Glaris, Helueticæ fœderis vallis ac Regio, altissimis vndique montibus cincta. Attingit superiorem griseam ligam, in qua prior Rhenus originem sumit, ac deinde Vranorum montana. Ad occasum verò solis, terminatur ad Suicorum montes. Porro ad Septentrionem fuit olim clausa muro extenso per transuerium vallis, à monte ad montem. Huius regionis iurisdicção, vnâ cum quibusdam prouentibus, fuit tempore S. Fridolini per comitem quandam donata monasterio Seckingenensi, tempore scilicet, (vt Fridolini legenda ostendit) Clodouei I. Francorum Christiani Regis, nempe Anno Christi 500. qui primus Francorum Rex fuit, qui in Rhetia Alemannia, & Heluetia imperauit. Consecuta est hæc terra posteris temporibus suam libertatem, & propriam iurisdictionem, confœderauitq; se reliquis Helueticis, Anno Christi M. C. C. LII. Viunt incolæ lacte, caseo, butyro, & carnibus. Ibi inter ægustias montium nulli, aut pauci feruntur agri, rarè plantantur vitæ. Hortos pomiferos habent, & prata lætissima. Vinum & frumentū aliunde inuehiuntur. Pisces lacus ministrant, Aues, carnesq; ferinas montes syluosi suppeditant. Patriâ hæc Henricus Loritus Glareanus, & Egidius Tschudus, doctissimi viri, ortu nobilitarunt.

37. GOA, Insulæ & vrbis commune nomen. Fluius ingens in duas partes in mare influentes diuisus, insulam efficit. Ambitus illius millia passuum circiter viginti tria continet. vrbs erat ciuitas muris, & munita turribus, & tormētis permixtis, atque variis instructa: ædes amplæ. Cœli temperies & regionis amœnitas, &

portus securitas multos mercatores inuitabat, vt libenter in ea domicilia collocarent. Emporium erat valde frequens, & opulentum. Vigeant in ea armorum studia, multiq; milites, partim equites, partim pedites, Zabaimi stipendiis alebantur. Vestigiis namque patris insistent, omnes, quos in bello virtutis specimen præbuisse nouerat, ad se congiariis vberimis alliciebat. Insula multo maiorem, quàm pro illius magnitudine, hominum multitudinem sustentare potest. Est enim densis arboribus valde fructiferis vestita, abundat variis frugibus, pecora innumerabilia nutrit, variaque alimenta profundit, & aquas multas atque perennes habet. Templum ritu Mahumetano erant maximis sumptibus ædificata, & prouentibus etiam, quibus Sacerdotes alerentur, opulenta. Nemini autem licebat in insulam ingredi, prius quàm in aditu aliquo, nomen suum & patris, & patriæ scripturæ magistris in quinque locis, in quibus in insulam facilius erat transmissio, constitutis, exponeret: qui etiam hominis colorem, & staturam, & signa literis consignabant. Accidit porro, postquam insula in Lusitanorum potestatem peruenit, vt dum Lusitanus quidam, domus altiora fundamenta iaceret, crucem ex ære factam, reperiret, quod maximo argumento fuit, eam fuisse olim à Christianis habitatam, &c. Hæc Olorius libro VII. de rebus Emanuelis Lusitanæ Regis. Habet hoc oppidum, primum Societatis Iesu, in India, collegium, quod D. Pauli appellatur, à Francisco Xauerio institutum, Anno Domini, M. D. XXXXI. Seminarium omnium collegiorum Indiæ, liberalitate Regis Lusitanæ Ioannis III. amplissimè dotatum.

21. GORICVM, Schonhouia tribus distans miliaribus in dextra fluminis ripa, quod eo loco, Vahalis dicitur, positum est, vbi commodum Lingvæ ostium cernitur, honesta ciuitas, cui non inuenta arx coniungitur. Ex templi, quod inest, turri viginti duas ciuitates, moenibus clausas, quæ omnes Philippo Regi paræt, præter innumera castella, vicos, & villarum pulcherrimum aspectū, videre est. Hanc annonam Belgicam, non malè dixeris, quippe, hic indies caseum, butyrum, & omnem aliam, humani victus speciem nundinari, cuius integrum. Eo in portu, in horas rerum omnium infinitas, nauibus imponitur, in multas orbis vicini partes, transmittenda, ac præcisè Antuerpiam, ideoque luculenta res familiaris, & fortuna ciuium, qui simul mercaturam, simulque nauiculariam faciunt. Hinc ortus Henricus ille Gorichemus, vir Theologices peritissimus. Edidit eadem ciuitas Ioannem Hariū, qui etsi non esset valde litteratus, virtutis tamen, rei librariæ, & pieratis, quàm studiosissimū fuisse accepimus: præclaramq; semper posuisse operam, in bibliotheca instruenda, quod etiam perfecit. Vndique enim, non minore labore, quàm sumptu, ingentem multiplicium librorum supellectilem sibi comparauit. Is cum vrbano sacerdotio præcelleret, liberalitate Cæsaris amplius est beneficio Hagensis curiæ, ibiq; itidem creatus est Canonicus, quod cum immensam voluminum conquisitorum copiā, transmitteret, admiratus populus, tantam librorum multitudinem, ratusq; vix toto orbe tot libros reperiri, Ioannem librariū, vulgò Johan mit den Boecten appellauit. Vixit Hagæ diu, locupletandæ semper bibliothecæ suæ, mirè intentus. Tandem anno M. D. XXXII. in fara concedens, Cæsari bibliothecam, testato reliquit. Haud procul à ciuitate, etiamnum locus est, quo castra olim ferunt posuisse Herculem Alemanum, ex quo circumstans plaga, luculentis aliquot imperans municipiis, ad hanc diem vsque ab Hercule nomē retinet, vulgo, Dat Land van Hertel. Ex Lodouico Guicciardino.

35. GOTH A, perantiquum Thuringiæ oppidum, cuius prima fundamenta à Gothis posita, nomen ipsum videtur innuere. Sub Saxoniz & VVeimariæ ducibus castro munitissimo inclarescere cepit, quod nunc ob ortam nuper in Germania seditionē Grumbachicam, omnino dirutum iacet.

4. GRANATA, siue Gar Natæ, Illiberis etiam & Illiberiæ, amplissima, potentissimaque Regni Granatensis ciuitas, Regia quondam Maurorum sedes fuit. Hoc verò tempore palatio omnium elegantissimo, aurifero etiam Darro amne, plurimas Hispaniæ vrbes præcellit, partim montosa, partim etiam librata, ornatur planitie. Altissimus in ea mons, La sierra del sol, lingua vernacula nomen habet, cui in vertice multa ætate fere collapsum est Maurorum Fanum, quod nunc S. Helenæ dicatur. Ad quod ferè omnes, qui hanc vrbem, visendi cupiditate illecti, adeunt conscendere solent, vt eius fani muro suum, & patriæ nomen, inscribant. Id quidem ea vulgi opinione receptum est, vt is Granatam non existimetur vidisse, qui huic consuetudini non satisfecerit. In eodem hoc monte Maurorum Regibus olim horti, vario herbarum ac florum genere ad voluptatem & recreationem decenter vestiti fuerunt, quorum nunc etiam satis manifesta supersunt indicia. Iuxta, cisterna est publica, imbribus colligendis, à Romanis quodam parata. In qua, præterquam nullum omnino putredinis incommodum aqua sentiat, medicam etiam eandem esse, Hispani longa sunt experientia, docti, nam pota, periculosum ventris fluxum sedat. In latere eiusdem montis, & dicula sacra est, multa antiquitate & veneranda martyrum memoria, nobilis. Los martyres, vulgo, Vbi putei & antra, in rupibus excisa, & scapellis cauata videntur, quorum vt superne ingressus angustior, ita inferne la-